

80FM
800
1209-2009

Sollemnitas Sancti Francisci

Ordo Fratrum Minorum 2007

ŻYCIE I GŁOSZENIE EWANGELII

*List Ministra i Definitorium Generalnego
z okazji Uroczystości Św. Franciszka 2007*

Drodzy Bracia i Siostry,
niech Pan obdarzy Was pokojem.

Ze szczególną radością i wdzięcznością przygotowujemy się w tym roku do celebrowania uroczystości św. Franciszka z Asyżu. Jego święto w 2007 roku nabiera szczególnego znaczenia z powodu obchodzenia *łaski początków*, która, przemierzając drogę nawrócenia naszego Ojca św. Franciszka, pomaga nam przeżywać dzisiaj nasze powołanie i misję «z jasnością i odwagą». Jak to już jest zwyczajem, każdego roku my, Wasi Bracia z Definitorium Generalnego, wybieramy jakiś priorytet z tego sześćdziesięciu lat, aby podzielić się rozważaniami i refleksjami. W tym roku pragniemy rozważyć priorytet ewangelizacji i misji.

W kontekście Jubileuszu 800-lecia, rok 2007 pobudza nas do odwagi, by żyć Ewangelią, ukazując w szczególny sposób dwa wydarzenia, które uświadomiły naszemu Ojcu św. Franciszkowi, że został powołany przez Pana, aby żył według Ewangelii naszego Pana Jezusa Chrystusa: spotkanie z Ukrzyżowanym z San Damiano oraz otrzymanie tekstu Ewangelii o rozesłaniu uczniów.

WYRUSZYĆ OD CHRYSYTA NA MISJĘ W KOŚCIELE I W ŚWIECIE

Spotkanie z Ukrzyżowanym z San Damiano należy do początków misji eklezjalnej św. Franciszka. Zaproszenie Pana: «Idź, odbuduj mój dom, który, jak widzisz, popada w ruinę» (2Cel 10), św. Franciszek zrozumiał jako misję eklezjalną i prorocką, przyczyniając się w ten sposób do odnowienia życia Kościoła. Św. Bonawentura streszcza i interpretuje misję eklezjalną Franciszka: „Tak jak pod kierunkiem świętego męża zostały odnowione trzy budowle, tak też na trzy sposoby odnowiony miał być Kościół: poprzez jego formę życia, przez Regułę i naukę Chrystusa” (1B II,8).

Drugim wydarzeniem, które chcielibyśmy przypomnieć, jest otrzymanie przez Franciszka Ewangelii o rozesłaniu misyjnym, którą usłyszał podczas Mszy św. w Porcjunkuli. Franciszek poczuł się poruszony fragmentem Ewangelii o rozesłaniu uczniów po dwóch, nie biorących ze sobą niczego, aby głosić pokój, królestwo Boże i pokutę. Znalazłszy jasną odpowiedź na swoje poszukiwania, Biedaczyna stwierdza: „To jest, czego chcę, to jest, czego szukam, to całym sercem pragnę czynić” (1Cel 22). Franciszek, przepęt-niony radością, spieszy się, pokonując wszelką zwłokę,

by wiernie wprowadzić w życie to, co usłyszał. W spotkaniu ze Słowem odkrywa swe powołanie jako herolda Ewangelii, pragnienie ewangelizowania, udania się na misje. Pozwoliwszy się zewangelizować, nawrócić do Ewangelii, zmienia strój i sposób życia, czuje się posłanym do świata, aby dzielić ze wszystkimi to, co przez łaskę otrzymał. Jak Jezus wysłał swoich uczniów we wszystkich kierunkach, tak Franciszek, przyjmując pierwszych swych towarzyszy, wysłał ich po dwóch na cztery strony świata. Przekonany o tym, że został powołany do misji uniwersalnej, nie stawia żadnych granic świadectwu i głoszeniu Królestwa Bożego. W swoim liście do wszystkich Braci Franciszek tak wyraża tę swoją świadomość powołania do misji powszechnej: «Nakłońcie ucha waszego serca i bądźcie posłuszni głosowi głosu Syna Bożego... bo po to posłał was na cały świat, abyście słowem i czynem dawali świadectwo Jego głosowi i przywiedli wszystkich do poznania, że oprócz Niego nie ma Wszechmocnego» (LZ 6-9).

WSPOMINAĆ Z WDZIĘCZNOŚCIĄ I ODNAWIAĆ DZISIAJ NASZ ENTUZJAZM

Poprzez świętowanie *łaski początków* pragniemy przypomnieć sobie z niezmierną wdzięcznością przebogata historię misji i ewangelizacji podejmowanych przez Braci w ciągu naszych ośmiu wieków istnienia. Jesteśmy wdzięczni Braciom, którzy pozostawili swoje ziemie, poczynając od naszego ojca i brata Franciszka, i stali się bliscy innym – innym narodom, innym językom i kulturom – aby głosić pokutę, aby świadczyć o Jezusie Chrystusie, obwieszczać pokój i Królestwo Boże słowami i czynami. Jesteśmy wdzięczni tym Braciom, którzy, za przykładem Franciszka w jego spotkaniu z Sułtanem, z prostej obecności, ze spotkania i z cichego świadectwa uczynili pierwszą formę ewangelizacji, kładąc w ten sposób podwaliny pod misję *ad gentes*. Jesteśmy wdzięczni także tym wszystkim Braciom, którzy byli kreatywni w ewangelizowaniu i pozostawili swój oryginalny wkład, na różnych polach, wychodząc naprzeciw potrzebom osób i narodów, bez bojaźni stawiając czoła sytuacjom lichwy, przemocy, choroby, braku wychowania. Wielbimy przede wszystkim Pana za tych wszystkich, którzy oddali swoje życie za głoszenie Dobrej Nowiny. Wszyscy ci nasi Bracia, w ciągu ośmiu wieków historii, pozostawili nam dziedzictwo bogate i pełne nauki dla naszej dzisiejszej misji ewangelizacyjnej. Zapraszamy zatem wszystkich Braci do wspominania historii misji i ewangelizacji we własnych Jednostkach, w postawie dziękczynienia i wdzięczności za świadectwo misjonarzy oraz pozwalając, by one do

nas przemawiały, aby odnowić nasz zapał misyjny.

W sposób szczególny czujemy potrzebę, aby na nowo przeżyć początkowy entuzjazm i zapał misyjny Franciszka i jego towarzyszy; aby «odnowić nasze życie osobiste i wspólnotowe według Ewangelii, w kontekście życiowym naszego czasu» (*Łaska początków*, s. 18); aby odzyskać świadomość misyjną bycia posłanymi do całego świata, aby dawać świadectwo i głosić Królestwo Boże. Pragniemy przyjąć i zrealizować mandat Kościoła, wyrażony przez Jana Pawła II w jego przesłaniu do Kapituły generalnej w 1991 roku, kiedy, wspominając zdarzenie z Innocentym III, powiedział nam, iż racją istnienia naszego Zakonu jest bycie posłanymi na misje (por. *Przesłanie do Kapituły generalnej 1991*, 5).

Tamto stwierdzenie przynagliło nas jeszcze bardziej, jako Braci Mniejszych i w zgodności z Kościołem, do refleksji nad naszą misją i do zwrócenia szczególnej uwagi na istotne cechy ewangelizacji franciszkańskiej we współczesnym świecie. Staraliśmy się odczytywać i rozumieć znaki czasu. Próbowaliśmy żyć naszym powołaniem w odnowiony sposób. Określiliśmy siebie jako *Wspólnota-kontemplacyjna-w-misji* (Por. CPO 2001), w świecie, który się zmienia, podkreślając w ten sposób specyfikę naszego charyzmatu i jego rację istnienia. Wybraliśmy, poprzez braterskie rozeznanie, pewne priorytety, aby wyrazić i ukierunkować nasze życie i naszą działalność. Jesteśmy przekonani, że, aby odnowić nasz entuzjazm misyjny, konieczne są radość z wiary, świętość we Wspólnocie, Ewangelia przeżywana i głoszona słowami i czynami. Ten nowy zapał przynaglił nas i dalej przynagla do wchodzenia na drogi dialogu z Panem, między nami, z ludźmi, z wierzącymi każdej religii i kultury, i w kierunku zapomnianych miejsc, gdzie życie i pokój są zagrożone.

ZWERYFIKOWAĆ NASZE OBECNOŚCI I FORMY EWANGELIZACJI

Na przestrzeni swoich ośmiuset lat historii Zakon wyraził swoje powołanie ewangelizacyjne zarówno bardzo wielką różnorodnością obecności i form misji *ad gentes*, jak też w dziedzinie służb pastoralnych w Kościele i w działalności promowania osoby ludzkiej. W programie obchodów 800-lecia w tym 2007 roku jesteśmy zaproszeni, by dokonać oceny życia i misji, obecności i form ewangelizacji, jako przygotowanie prowincjalnego projektu, który doprowadziłby do powzięcia wyborów konkretnych i prorockich, oświeconych lekturą rzeczywistości, w której żyjemy, Ewangelii, Reguły, Konstytucji i Statutów generalnych i priorytetów Zakonu. Wszystko to powinno nas otworzyć na nowe formy ewangelizacji, na nową dyspozycyjność dla misji *ad gentes*; na konkretne wybory na rzecz sprawiedliwości, pokoju i ochrony stworzenia; na

inicjatywy na rzecz dialogu ekumenicznego, między religiami i między kulturami. Nadszedł czas poważnego i głębokiego rozeznania naszych obecności i działalności służebnych, aby zweryfikować czy odzwierciedlają one nasze powołanie prorockie bycia zakonnikami i nasz specyficzny charyzmat Braci Mniejszych w nowych sytuacjach Kościoła i świata.

Podczas Nadzwyczajnej Kapituły Generalnej w 2006 roku, szukając odpowiedzi na pytanie: «Panie, co chcesz, abyśmy czynili jako Bracia Mniejsi dzisiaj?», dostrzegliśmy, że naszym powołaniem jest być Wspólnotą Braci mniejszych, złożoną z Braci laików i kapłanów, posłaną by ewangelizować.

Za przykładem uczniów z Emaus przebyliśmy drogę dzieląc się między sobą, w towarzystwie zmarłych Pana, aby odkryć znaki życia i wyzwania, jakie nas wzywają do nawrócenia i do odnowienia naszego życia i misji. Uświadamiamy sobie, że nasza ewangelizacja musi przełamać cechę “konserwacji” w obliczu nowej ewangelizacji, przywracając pierwszeństwo wiary, patrząc na wielki tłum ochrzczonych a nie ewangelizowanych, zajmując się wielkim przemieszczaniem się ludzi i nadzwyczajnym zjawiskiem migracji, podejmując wyzwania wielkich skupisk miejskich. Tak jak Pasterz szuka zagubionej owieczki, my bądźmy gotowi wychodzić naprzeciw osobom w ich różnych realiach osobistych, rodzinnych i socjalnych.

ODNOWIĆ JAKOŚĆ ŻYCIA, POCZĄWSZY OD ZAPAŁU MISYJNEGO

Nie możemy stracić z oczu prawdy, że istota naszej misji i ewangelizacji tkwi w świadectwie życia ewangelicznego. Bardziej niż pokładać ufność w strategiach i technikach, trzeba nam być żywą Ewangelią, z Chrystusem ukrzyżowanym i zmarłym. W tym znaczeniu odnowiony zapał misyjny pomoże każdemu Bratu i każdej Wspólnocie Zakonu w odnowieniu ich jakości życia. Franciszek w Porcjunkuli, jak tylko odkrył, że prawdziwy uczeń Jezusa jest także Jego świadkiem, Jego “misjonarzem”, natychmiast zmienił strój i sposób życia, aby móc wyruszyć i głosić nawrócenie serca i miłość Bożą. A to dało jego słowom przejrzystość kryształu, tak iż bezpośrednio trafiały do serc ludzi.

Nasze słowa będą przyjmowane jako zwykłe dźwięki, jeżeli nie będzie im towarzyszyć zgodność naszego życia, i każda prawdziwa misja franciszkańska potrzebuje współbrzmiejącego z nią stylu życia. Również dlatego – a uczy nas tego Franciszek – że posłaniec jest samym wyrażeniem posłania, jego życie jest pierwszą treścią jego misji. Świadectwo, nawet ciche, lecz autentyczne, jest naszym pierwszym sposobem bycia misjonarzami w każdym regionie świata. Franciszek potrafił

z taką bezpośredniością prowadzić takie życie ewangeliczne i apostołskie, ponieważ osobiście spotykał Chrystusa, w Słowie w Porcjunkuli i w Ukrzyżowanym w San Damiano, i czuł się przez Niego “posłany” do świata tak jak pierwsi uczniowie.

Ciągła i pielęgnowana zażyłość z Panem jest korzeniem i mocą naszego przeżywania misji. Im bardziej Bóg mieszka w naszych sercach, tym więcej potrafimy dzielić się Nim z innymi. Jan Paweł II powiedział, że misja jest miarą naszej wiary! I ten Pan, który jest już w sercu, nie przestaje powtarzać każdemu: «Idź, odbuduj mój dom». Jakże nie odpowiedzieć z gotowością i entuzjazmem na ponowne wysłanie przez Jezusa?

Drodzy Bracia i Siostry, aby przywrócić jakość naszemu życiu i nowy zapach naszej misji, z okazji uroczystości naszego Ojca św. Franciszka utkwijmy oczy w oczach Ukrzyżowanego z San Damiano, aby

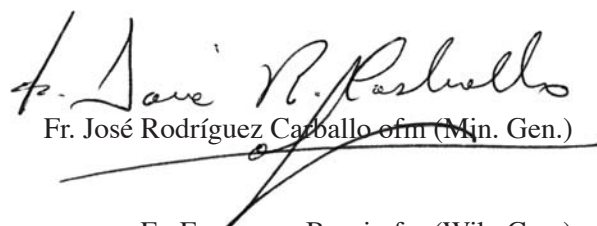
posłuchać napomnienia, skierowanego tym razem do każdego z nas: «Idź, napraw mój dom». Idź, “odnów” twoje życie; idź, i stań się gorliwym sługą ludu Bożego i całej ludzkości.

Po zatrzymaniu się u stóp Ukrzyżowanego z San Damiano, przed którym, tak jak Franciszek, możemy nauczyć się także wędrowania i stylu misyjnego, udajmy się do Porcjunkuli, aby pozwolić się objąć ewangelicznym nakazem misyjnym i, bez zwłoki i z zapałem, podpisać się pod nim: «To jest, czego chcę, to jest, czego szukam, to całym sercem pragnę czynić».

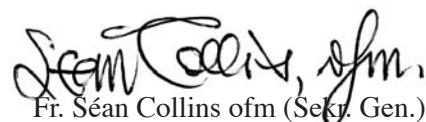
Niech Pan błogosławi nasze postanowienia i pragnienia. Matka miłosierdzia, Dziewica, która stała się Kościołem, niech nam uprosi, byśmy poczęli i urodzili ducha ewangelicznej prawdy. Św. Franciszek niech pomoże nam znaleźć mądrość, aby rozeznac, i wolę, aby wypełnić «święte i prawdziwe postannictwo» Pana.

Rzym, 17 września 2007
Święto Stygmatów św. Franciszka

Wasi bracia z Definitorium generalnego:

Fr. José Rodríguez Carballo ofm (Min. Gen.)

Fr. Francesco Bravi ofm (Wik. Gen.)
Fr. Amaral Bernardo Amaral ofm (Def. Gen.)
Fr. Ambrogio NguyenVanSi ofm (Def. Gen.)
Fr. Finian McGinn ofm (Def. Gen.)
Fr. Jakab Várnai ofm (Def. Gen.)
Fr. Vallecillo Martín Miguel J. ofm (Def. Gen.)
Fr. Mario Favretto ofm (Def. Gen.)
Fr. Šime Samac ofm (Def. Gen.)
Fr. Cabrera Herrera Luis Gerardo ofm (Def. Gen.)
Fr. Juan Ignacio Muro Aréchiga ofm (Def. Gen.)

Fr. Séan Collins ofm (Sekr. Gen.)

Prot. 097972